

POSTANOWIENIE

Dnia 18 listopada 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Iwona Koper

w sprawie z powództwa C. P.
przeciwko Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 18 listopada 2010 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego
z dnia 11 grudnia 2009 r.

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;
zasądza od powoda na rzecz strony pozwanej, kwotę 3.600 zł
(trzy tysiące sześćset) tytułem kosztów postępowania
kasacyjnego;**

**przyznaje radcy prawnemu M. S. od Skarbu Państwa Sądowi
Okręgowemu w W. tytułem nieopłaconej pomocy prawnej
udzielonej powodowi w postępowaniu kasacyjnym kwotę 3.600
zł (trzy tysiące sześćset) wraz z 22 % podatku od towarów i
usług.**

Uzasadnienie

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Apelacyjny oddalił apelację powoda C. P. od wyroku Sądu Okręgowego w W. oddalającego powództwo o zasądzenie od pozwanej Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości w W. kwoty 2.315.960 zł.

W skardze kasacyjnej powód zarzucił naruszenie art. 72 § 2 k.c. i art. 227 k.p.c.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oparty został na przesłankach wskazanych z art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c. Skarżący wskazał, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne polegające na rozstrzygnięciu kwestii dotyczącej trybu zawarcia umowy, względnie faktu zmiany trybu zawarcia umowy z trybu przetargowego na tryb negocjacyjny w przypadku składania wniosków o dofinansowanie na podstawie przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o narodowym Planie Rozwoju oraz rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 16 kwietnia 2004 r. w sprawie udzielania przez PARP pomocy finansowej w ramach SPORZL w latach 2004 – 2006, oraz na rozstrzygnięciu jaki jest wówczas zakres stosowania przepisów prawa cywilnego w stosunku do wcześniej wskazanych przepisów prawa administracyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie wniesionej skargi do rozpoznania prowadzi do wniosku, że w sprawie nie wystąpiła żadna z przytoczonych w nim przesłanek.

Utrwalony w orzecznictwie jest pogląd, że sformułowanie istotnego zagadnienia prawnego w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. nie może być dokonane w sposób ogólny, a zwłaszcza przez ograniczenie się do samego postawienia pytania, bez wyjaśnienia – jak czyni to skarżący – na czym polega istota powstających na jego tle wątpliwości i przetoczenia uzasadniającej je argumentacji jurydycznej (tak m. in. postanowienia SN z dnia 25 lutego 2008r., I UK 332/07 nie publ. i z dnia 21 maja 2008 r., I UK 11/08 nie publ.).

Skarga jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 pkt 4), jeżeli bez wątpliwości nastąpiły podnoszone w niej uchybienia, lub gdy jest pewne, że miały one wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia albo też podniesione zarzuty oczywiście uzasadniają wniesioną skargę. Argumentacja uzasadnienia wniosku o przyjęcie wniesionej skargi do rozpoznania ze względu na tę przesłankę, na tle jej podstaw oraz motywów zaskarżonego wyroku nie daje podstaw do takiej oceny.

W sprawie nie zachodzi nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę z urzędu.

Z tych względów, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., a w zakresie kosztów postępowania na podstawie art. 98 § 1 i 3 w zw. z art. 99 k.p.c., art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. oraz § 19 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz. U. z 2002 r. Nr 163, poz. 1349 ze zm.), orzeczono jak w sentencji.

